

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců JUDr. Blaženy Škopkové a Mgr. Vladimíra Soukupa ve věci

žalobců: **a) Mgr. Jana Gavlasová**, narozená dne 6. 12. 1970
bytem Západi 449, 253 01 Chýně
 b) Bc. Petra Kubíková, narozená dne 17. 7. 1987
bytem Křivatcová 504/13, 150 00 Praha 5
 c) Martin Michal, narozený dne 1. 4. 1959
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka
 d) Helena Vondráčková, narozená dne 24. 6. 1947
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka
žalobci b), c) a d) zastoupeni advokátkou Mgr. Janou Gavlasovou
sídlem Západi 449, Chýně

proti
žalovanému: **Jan Šinágl**, narozený dne 9. 12. 1952
bytem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák

za účasti
povinného: Mgr. Petr Brož, bývalý insolvenční správce žalovaného
sídlem Nad Malým mýtem 615/4, Praha 4

o ochranu osobnosti s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, o návrhu žalobců na nařízení předběžného opatření

o odvolání žalobců proti usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 21. září 2021, č.j. 4 C 210/2021-38,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Ve shora označené věci soud I. stupně napadeným usnesením zamítl návrh žalobců na nařízení předběžného opatření, kterým měla být bývalému insolvenčnímu správci žalovaného Mgr. Petru Brožovi uložena povinnost v rámci insolvenčního řízení vedeného před Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 67 INS 14267/2020 nevyplatit žalovanému 2 000 000 Kč a tuto částku uložit do soudní úschovy na účet zdejšího soudu.
2. Podle odůvodnění tohoto usnesení se žalobci žalobou ze dne 28. 6. 2021 na žalovaném domáhají zaplacení částky 507 500 Kč coby nemajetkové újmy. Tu shledávají v jednání žalovaného, který, ačkoli již v minulosti měl odstranit ze svých internetových stránek texty dehonestující žalobce a poskytnout jim finanční satisfakci, a to na základě rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 6 C 101/2016, tak neučinil a svého jednání nezanechal. Žalobci odkázali na řízení, které bylo před zdejším soudem vedeno pod sp. zn. 13 C 119/2020 s tím, že byt' toto řízení bylo zastaveno, nynější řízení je de facto návazné na zastavené řízení, pouze se týká období po 15. 7. 2020. Návrhem ze dne 15. 9. 2021 žalobci navrhli nařízení shora specifikovaného předběžného opatření. Uvedli, že se domáhají zaplacení částky přes 500 000 Kč, když s ohledem na náklady řízení se jedná spíše o částku blížící se 600 000 Kč. Vyslovili obavu, že uspokojení jejich nároku

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

by v budoucnu mohlo být ohroženo s ohledem na majetkové poměry žalovaného a na jeho jednání. Zmínili, že probíhající insolvenční řízení sice pro žalovaného dopadne kladně, když lze předpokládat, že mu bude vyplacena částka přes 3 mil. Kč, avšak žalovaný nemá v úmyslu z takto získaných peněz uhradit pohledávky žalobců, a to nejen z tohoto řízení, ale i z řízení sp. zn. 6 C 101/2016. Poukázali na to, že žalovaný mařil probíhající exekuční řízení a dražbu své nemovitosti, která byla následně soudem uznána za neplatnou, zatajoval své příjmy a snažil se případné finanční dary ve svůj prospěch vždy z bankovních účtů vybrat v hotovosti. V takové situaci je podle jejich názoru nutné uložit jeho insolvenčnímu správci uvedené povinnosti, aby budoucí výkon rozhodnutí nebyl ohrožen.

3. S poukazem na ust. § 102 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. c) a e) občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) soud I. stupně uzavřel, že návrh žalobců na nařízení předběžného opatření není důvodný. Předně obava žalobců o případný budoucí výkon rozhodnutí soudu není namístě. Nárokům, které byly žalobcům přiznány v řízení sp. zn. 6 C 101/2016 se nelze domáhat nařízení předběžného opatření v rámci tohoto řízení, neboť obě řízení spolu nikterak nesouvisí. Pokud mají žalobci obavu o případné uspokojení svých nároků přiznaných jim v rámci řízení sp. zn. 6 C 101/2016, musí podniknout jiné kroky potřebné k zajištění svých práv. Soud I. stupně však shledal nedůvodným i návrh žalobců ve vztahu k tomuto řízení. Jejich tvrzení, že v případě úspěchu v tomto řízení by mohli mít vůči žalovanému nárok na zaplacení částky téměř 600 000 Kč, je jen jejich ničím nepodloženým názorem, neboť výsledek tohoto řízení nelze předjímat a není možné automaticky dospět k závěru, že v něm žalobci budou úspěšní. Žalobci dosud ani nezaplatili soudní poplatek ze žaloby, ačkoli poplatková povinnost podáním návrhu vznikla (§ 4 odst. 1 písm. a/ zákona o soudních poplatcích), a nesplněním poplatkové povinnosti by toto řízení mohlo být skončeno. Nicméně ze žaloby nelze usoudit ničeho ohledně případného úspěchu či neúspěchu žalobců v řízení. Žaloba je totiž nekonkrétní, nedostatečně odůvodněná a chybí důkazy k prokázání tvrzení žalobců, proto bude nutné, aby soud žalobce poučil podle ust. § 118a o.s.ř., což však může učinit jen při ústním jednání. Nelze tudíž dospět k závěru, že případný výkon rozhodnutí by mohl být ohrožen. Nadto obava o případný budoucí výkon rozhodnutí je ze strany žalobců nedostatečně osvětlena. Jednání žalovaného, které žalobci ve svém návrhu popsali, nevypovídá dostatečným způsobem o tom, že by měl v úmyslu jejich nároky neuspokojit. Pokud žalovaný před dražbou své nemovitosti uveřejňoval na svých webových stránkách své názory věci se týkající, je to jeho právo, které však nevypovídá nic o jeho úmyslech ve vztahu ke splnění jeho povinností vůči žalobcům. Ani jednání žalovaného v exekučním řízení soud I. stupně ne shledal nepřiměřeně extenzivním.
4. Proti tomuto usnesení podali žalobci odvolání a soudu I. stupně vytýkají, že se řádně neseznámil ani se žalobou ani s návrhem na nařízení předběžného opatření. Žaloba je podána pro náhradu nemajetkové újmy, která je způsobena tím, že žalovaný doposud úmyslně nesplnil své povinnosti podle pravomocného a vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2018, č.j. 6 C 101/2016-396, ve znění doplňujícího rozsudku ze dne 9. 11. 2018, č.j. 6 C 101/2016-443, a to poskytnout morální satisfakci a zdržet se konkrétních výroků na adresu žalobců. Exekuční řízení, které je ve věci vedeno, se májí účinkem. Tedy tvrzení, že toto řízení nesouvisí s řízením sp. zn. 6 C 101/2016, je nepravdivé. Žalobci se nedomáhají nařízení předběžného opatření z obavy, že by se jim nedostalo uspokojení stran finanční satisfakce, ale z obavy, že bude zmařen výkon rozhodnutí, které bude v tomto konkrétním řízení vydáno, neboť žalovaný opakovaně proklamuje, že své povinnosti nesplní. To také dosud neučinil a žalobci k tomu předložili důkazy – jednak kompletní monitoring stránek žalovaného, na nichž měl uveřejnit omluvy a neučinil tak, a jednak k datu podání návrhu na nařízení předběžného opatření fotografie jednotlivých textů, z nichž měly být odstraněny konkrétní výroky a tyto odstraněny doposud nebyly. Újma, která tím žalobcům vzniká, je tak neustále navyšována.
5. V dalším žalobci uvádějí, že bez provedení dokazování nelze předjímat žádné rozhodnutí soudu. Pokud by bylo vycházeno z argumentace soudu I. stupně, v zásadě by nebylo možno

vyhovět žádnému návrhu podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. z důvodu, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaném mohl být ohrožen. Pokud žaloba trpí vadami, jak zcela obecně tvrdí soud I. stupně, je jeho povinností ve smyslu ust. § 43 odst. 1 o.s.ř. vyzvat účastníka řízení k doplnění takového podání, což dosud neučinil. Současně s tvrzením, že žaloba je neurčitá a trpí vadami, však soud I. stupně tvrdí, že je na místě postup podle ust. § 118a o.s.ř. To je však v příkrém rozporu s tvrzením soudu, že již nyní má jasno v tom, že žaloba trpí nedostatky. Žalobci zdůrazňují, že jak v žalobě, tak v návrhu na nařízení předběžného opatření jsou důvody, pro které je žaloba podávána, jasně uvedeny. K zaplacení soudního poplatku soud I. stupně žalobce dosud nevyzval, byť v žalobě avizovali, že soudní poplatek uhradí k výzvě soudu. Výroky soudu, že je v pořádku, že žalovaný maří uspokojení jejich nároků a taková skutečnost není důvodem pro vydání předběžného opatření, jsou podle žalobů nepřipustné, nepochopitelné až skandální. Pokud by se soud řádně seznámil s návrhem na nařízení předběžného opatření, zjistil by, že se žalovaný dopustil vůči žalobcům v souvislosti s vymáháním jejich nároku jednání, které je orgány činnými v trestním řízení kvalifikováno jako přečin poškození věřitele, k čemuž žalobci předložili důkazy. Svým vyjádřením však soud takové jednání žalovaného v zásadě schvaluje, což je objektivně naprosto nepřijatelné. Stejně tak byly předloženy důkazy, že žalovaný úmyslně zatajuje příjmy, jeho prohlášení, že nebude plnit své povinnosti, a důkazy, že je úmyslně neplní, že úmyslně porušuje předstižné výroky podle pravomocných a vykonatelných rozhodnutí a že ani k okamžiku podání návrhu na nařízení předběžného opatření své povinnosti nesplnil. Současně žalobci doložili, že žalovanému za nesplnění povinností bylo uloženo celkem 5 pořádkových pokut a je zjevné, že v ukládání bude nutno pokračovat a že dokud důrazně nepocítí důsledky svého jednání na svém majetku, nedojde ke splnění povinností. Musí však být z čeho pokuty vymáhat. Je tak na místě, aby z hyperochy, která má být v rámci insolvenčního řízení žalovanému vyplacena, byla do soudní úschovy složena částka, z níž bude možno uspokojit nároky žalobců, a to jak těch, které již byly uplatněny, tak těch, které postupně budou uplatňovány, neboť ke splnění povinností nedošlo a nemajetková újma je tím neustále navyšována, když se jedná o újmu pokračující, a současně aby bylo možno je užít k úhradě pořádkových pokut, které směřují k vymožení plnění povinností.

6. Žalobci navrhli, aby odvolací soud změnil napadené usnesení a vyhověl návrhu žalobců na vydání předběžného opatření.
7. Podle vyjádření žalovaného k odvolání všechny požadavky podle pravomocných rozsudků již byly splněny. Nelze soudit za stejnou věc opakovaně. Žalovaný se obává, že někteří žalobci by měli být vyšetřeni odborným pracovištěm ve věci jejich chování a způsobů, které předvádějí už roky. Soud tuto možnost má. Žalovaný nevím o nikom, kdo by podával tolik žalob na kdeco a kdekoho, trestních oznámení, podnětů, stížností a snažil se je vyhrát za každou cenu. Je tak zbytečně zatěžována justice, policie a daňový poplatník. O dobrou pověst žalobcům nejde, tu si dávno zkazili sami a horší už být nemůže. Jde jim pouze o peníze. Naopak podávat žaloby na žalobce, trestní oznámení, podněty a stížnosti by mohl žalovaný, a jistě nakonec úspěšně, pokud by se vůbec konečných rozsudků dožil. Nejsou smyslem jeho života, na rozdíl od žalobců. O jaké osoby se jedná, ví celá země. V masových médiích žalovaného podle a níže pomlouvají, reagovat v nich mu umožněno není. Jeho právo na spravedlivý proces bylo opakovaně, flagrantně porušováno. Žalobci neprokázali zákonnou povinnost, že žalovaným zveřejněné články nejsou pravdivé. Lidsky ani jinak jej nezajímají, jako nikoho ještě normálního v této morálně zpustlé a zkažené zemi. Žalovaný navrhuje žalobu jako zcela nedůvodnou zamítnout. Přišel o rodný dům, dostal infarkt, následovaly dvě operace srdce. Je mezinárodně respektovaným novinářem, publicistou, t.č. nejvíce postihovaným v zemích EU za svobodu slova a právo veřejnosti na informace, včetně veřejných osob. Už dvacet let takřka denně usiluje jako angažovaný občan o nápravu věcí veřejných a uchování demokratických hodnot v naší zemi i ve světě, jako občan České republiky a Švýcarské konfederace. Za toto vyjádření samozřejmě očekává další podněty či

žaloby. Nemůže tomu být jinak, pokud se odpovědné instituce země nechají zneužívat k projednávání věcí, které se ve vyspělých zemích vůbec před soud nedostanou.

8. Povinný, jemuž měla být navrhovaným předběžným opatřením povinnost uložena, se k odvolání vyjádřil tak, že jelikož není účastníkem řízení, nezaujímá k projednávané věci jakékoliv stanovisko.
9. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., aniž bylo třeba k projednání tohoto odvolání nařizovat jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a zjistil, že odvolání není důvodné.
10. Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
11. Podle ust. § 102 odst. 3 věty druhé o.s.ř. ustanovení § 75, 75a, 75b, 75c, 76, 76c, 76d, 76e, 76f, 76g, § 77 odst. 1 písm. b) až d), § 77 odst. 2, § 77a a § 78 odst. 3 se použijí obdobně.
12. Podle ust. § 75 odst. 2 o.s.ř. návrh na nařízení předběžného opatření podle § 76 musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení skutečností o tom, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, vylíčení skutečností, které odůvodňují předběžné opatření, a musí být z něj patrné, jakého předběžného opatření se navrhovatel domáhá; ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti musí návrh dále obsahovat identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“) právnické osoby, identifikační číslo fyzické osoby, která je podnikatelem, popřípadě další údaje potřebné k identifikaci účastníků řízení.
13. Podle ust. § 75 odst. 3 o.s.ř. navrhovatel je povinen připojit k návrhu listiny, jichž se dovolává.
14. Podle ust. § 75a o.s.ř. návrh na předběžné opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, předseda senátu odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.
15. Podle ust. § 75c odst. 1 o.s.ř. nepostupoval-li podle § 75a odst. 1 nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.
16. Podle ust. § 75c odst. 3 o.s.ř. o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne předseda senátu bez slyšení účastníků.
17. Podle ust. § 75c odst. 4 o.s.ř. pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně.
18. Podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby složil peněžitou částku nebo věc do úschovy u soudu.
19. Podle ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.
20. Předběžné opatření lze nařídit i po zahájení řízení ve věci samé, přičemž podmínky pro nařízení předběžného opatření po zahájení řízení jsou totožné s podmínkami pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení (ust. § 74 odst. 1 o.s.ř.). To znamená, že obecné předpoklady, na jejichž základě lze nařídit předběžné opatření, jsou dva: a) je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo b) je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Má-li být předběžné opatření nařízeno pro obavu, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, nestačí

pouhé tvrzení navrhovatele, že další účastník, vůči němuž návrh na nařízení předběžného opatření směřuje, nesplnil řádně a včas povinnost, která vyplývá ze zákona, z právního vztahu nebo z porušení práva, ale navrhovatel musí tvrdit a prokázat i další skutečnosti, z nichž lze obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí (exekuce) dovodit. Nařízení předběžného opatření v případě, že dosud nebylo vydáno rozhodnutí ani neprobíhá řízení, v němž by mohlo být vydáno, je sice možné, půjde však o výjimečnou situaci a předpokladem je i to, aby navrhovatel alespoň osvědčil, že má tvrzenou pohledávku nebo jiný nárok, jehož se hodlá vůči druhé straně v řízení ve věci samé domáhat, a že dosud nic nebrání tomu, aby mu jeho nárok mohl být soudním rozhodnutím přiznán. Procesní odpovědnost za výsledek řízení (důkazní břemeno) v tomto směru má navrhovatel (žalobce). Při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud neprovádí dokazování, tudíž aby soud mohl návrhu vyhovět, musí navrhovatel listinami předloženými s návrhem prokázat, že jsou splněny obecné předpoklady pro nařízení předběžného opatření uvedené v ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. a musí alespoň osvědčit skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

21. Předběžným opatřením lze uložit povinnost také někomu jinému než účastníku řízení, ale jen tehdy, lze-li to po něm spravedlivě žádat. Třetí osobě tak lze předběžným opatřením ukládat jen takovou povinnost, která představuje součinnost při splnění povinnosti účastníka, tj. která souvisí se splněním povinnosti uložené účastníku řízení. Předběžným opatřením proto není možné uložit povinnost jiné osobě než účastníku řízení, aniž by zároveň byla nějaká povinnost uložena přímo účastníku.
22. V přezkoumávaném případě se žalobci domáhají nařízení předběžného opatření z důvodu obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že při neexistenci vykonatelného rozhodnutí žalobci dostatečně netvrdili, natož aby prokázali, takové skutečnosti, z nichž by bylo lze obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí dovodit, jak je podrobně odůvodněno v napadeném usnesení. Podstatné však podle odvolacího soudu je, že navrhovaným předběžným opatřením měla být uložena povinnost jiné osobě než účastníku řízení (bývalému insolvenčnímu správci žalovaného), aniž by zároveň byla nějaká povinnost uložena přímo účastníku (žalovanému), což, jak shora vyloženo, nelze. Již z tohoto důvodu nemohli být žalobci se svým návrhem úspěšní.
23. Z uvedených důvodů odvolací soud podle ust. § 219 o.s.ř. usnesení soudu I. stupně potvrdil.
24. O nákladech tohoto odvolacího řízení bude rozhodnuto až v souvislosti s rozhodováním o věci samé (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení nelze podat dovolání (§ 238 odst. 1 písm. f/ o.s.ř.).

Praha 31. března 2022

JUDr. Hana Lojkásková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová